Č. j.: KVOP-47241/2018/S

Zpráva o případech, v nichž nebylo dosaženo nápravy ani postupem podle § 20 zákona o veřejném ochránci práv

Podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. b) zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, informuji Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o případech, v nichž se mi nepodařilo dosáhnout dostatečných opatření k nápravě ani cestou vyrozumění nadřízeného úřadu či vlády nebo informováním veřejnosti o zjištěních ze šetření podle § 20 zákona o veřejném ochránci práv.

A. Nevyplacení dotace (sp. zn. 20/2018/SZD)

Se stížností na postup Ministerstva zemědělství (dále též "ministerstvo") se na ochránce obrátil pan Z. K. (dále jen "stěžovatel"). Případ se týkal jeho žádosti o dotaci na produkci cukrové řepy (zemědělská přímá platba v rámci tzv. "Podpory vázané na produkci VCS").

Po provedení šetření dle zákona o veřejném ochránci práv shledal můj zástupce v postupu ministerstva vícero pochybení. Nejzávažnějším pochybením bylo, že ministerstvo nepovažovalo podání stěžovatele učiněné prostřednictvím elektronického formuláře ze dne 22. 4. 2015 za žádost ve smyslu příslušného ustanovení správního řádu. S tím souvisí skutečnost, že ministerstvo následně neposoudilo podání stěžovatele ze dne 11. 4. 2016 jako odvolání v materiálním smyslu a nepostoupilo ho včas příslušnému prvostupňovému orgánu (Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu, dále jen "SZIF"). Postup ministerstva proto v konečném důsledku výraznou měrou přispěl k tomu, že se stěžovatel proti postupu poskytovatele dotace nemohl řádně a včas bránit, a především k tomu, že předmětnou dotační podporu nezískal. Zkráceně řečeno, stěžovateli nebyla kvůli nezaškrtnutí jednoho políčka v příslušném formuláři přiznána dotace, a to z toho důvodu, že úřad postupoval nezákonně a stěžovatele o této vadě žádosti nepoučil, ačkoliv podle správního řádu měl.

Můj zástupce ve věci navrhoval, aby se ministerstvo stěžovateli nejprve omluvilo za to, že odpovídá na jeho podání se zpožděním, a poté především za to, že společně se SZIF při administraci jeho dotační žádosti pochybilo a přispělo tak k tomu, že se proti rozhodnutí o zamítnutí dotace nemohl účinně bránit. Zástupce rovněž ministerstvo vyzval, aby ve věci formálně rozhodlo o odvolání stěžovatele ze dne 11. 4. 2016, a odstranilo tím probíhající stav nečinnosti.

Ministerstvo zemědělství své pochybení ve věci opakovaně odmítlo. Z tohoto důvodu jsem informovala vládu o tom, že Ministerstvo neprovedlo dostatečná opatření k nápravě v záležitosti nevyplacení dotace. Vláda uvedený materiál projednala dne 26. září 2018.

Jelikož se v dané věci nepodařilo dosáhnout nápravy ani prostřednictvím sankce, informuji o této skutečnosti Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

B. Nesoulad výrobního provozu se stavebním zákonem (sp. zn. 463/2017/VOP)

S žádostí o prošetření postupů stavebních úřadů (Městský úřad Velké Meziříčí, Krajský úřad Kraje Vysočina) se na ochránce obrátil stěžovatel, který poukazoval na **nesoulad výrobního provozu společnosti R.** (dále též "provozovatel") se stavebním zákonem.

Případem se zabýval můj zástupce, který prověřil, zda v důsledku navyšování výroby dochází k nepovolenému užívání stavby ze strany provozovatele, aniž by příslušné správní orgány na úseku stavebního řádu proti tomu zasáhly.

Svým šetřením shledal námitky stěžovatele v základu jako opodstatněné. Konstatoval, že stavební úřad pochybil, když nevyužil svých oprávnění k tomu, aby přiměl provozovatele k včasnému oznámení a projednání zamýšlené změny v užívání provozovny, spočívající v "navýšení projektované spotřeby vstupních materiálů na bázi nenasycených polyesterových pryskyřic v provozovně ze současných 210 t/rok až na 350 t/rok" (v rámci naplňování záměru "Lisovna termosetů – navýšení výroby") dle požadavků stavebního zákona, za součinnosti dotčených orgánů státní správy. Krajský úřad jako nadřízený stavebního úřadu pak pochybil tím, že i přes uplatněná podání stěžovatele postupy stavebního úřadu aproboval a nepřiměl jej zjednat nápravu.

I přes opakovanou komunikaci s příslušnými úřady se na této úrovni nepodařilo dosáhnout nápravy. Proto se můj zástupce formou sankce obrátil na Ministerstvo pro místní rozvoj, které jej však poté informovalo, že se k věci nemůže s ohledem na neúplnou spisovou dokumentaci, která byla v tu dobu u soudu, vyjádřit. Ministryně mu rovněž sdělila, že celou záležitost, kterou nyní řeší soudy ve správním soudnictví, ministerstvo sleduje.

K výše uvedenému lze nicméně uvést, že zákon nevylučuje, aby danou věci posoudilo ministerstvo, navzdory tomu, že věc je řešena soudně.

Jelikož se v dané věci nepodařilo dosáhnout nápravy ani prostřednictvím sankce, informuji o této skutečnosti Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

V Brně dne 31. října 2018

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D. veřejná ochránkyně práv